

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА БЛАГОЕВГРАД

Изх. № 3847/2017г.

08-09-2017

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ САНДАНСКИ
входящ № 905
Дата: 12.09 /2017г.

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. БЛАГОЕВГРАД

КОПИЕ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
САНДАНСКИ
ГР. САНДАНСКИ
БУЛ. „СВОБОДА“ №14

ПРОТЕСТ
От ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - БЛАГОЕВГРАД

ПРОТИВ: чл.41 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община САНДАНСКИ.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община САНДАНСКИ е приета с Решение №48 от 12.03.2008г. изменяна и допълвана с Решение №124/24.08.2008г., Решение №165/18.11.2008г., Решение №4/22.01.2009г., Решение №96/30.04.2009г., Решение №123/30.06.2009г., Решение №187/22.10.2009г., Решение №240/18.12.2009г., Решение №8/20.01.2010г., Решение №9/20.01.2010г., Решение №58/29.04.2010г., Решение №121/24.06.2010г., Решение №206/21.10.2010г., Решение №254/28.12.2010г., Решение №32/17.02.2011г., Решение №53/24.03.2011г., Решение №56/20.02.2012г., Решение №57/20.02.2012г., Решение №221/27.07.2012г., Решение №226/25.07.2012г., Решение №368/29.11.2012г., Решение №85/28.03.2013г., Решение №177/30.05.2013г., Решение №413/19.12.2013г., Решение №270/25.09.2014г., Решение №322/27.11.2014г., Решение №43/12.02.2015г., Решение №184/21.04.2016г., Решение №380/24.11.2016г., Решение №133/27.04.2017г., на Общински съвет САНДАНСКИ.

Наредбата е приета въз основа на законовата делегация по чл.9 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и в съответствие с правомощията на Общинския съвет съгласно чл.76 ал.3 от АПК, вр. чл.8 от ЗНА, вр. с чл.21 ал.2 от ЗМСМА. В изпълнение на предоставените му правомощия ОбС е овластен да издава административни актове, в това число и подзаконовни нормативни актове, каквито са наредбите.

В чл.41 от местната Наредбата се урежда, че „по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса в размер 2 на сто от стойността

Общинският съвет САНДАНСКИ уреждайки по този начин конкретните местни обществени отношения е стигнал до противоречие на уредбата им с нормативни актове от по - висока степен. Тази местна уредба противоречи на Конституцията, Закона и подзаконовите нормативни актове в тая сфера. По тези причини горепосочената разпоредба на местната Наредба е незаконосъобразна. При въвеждане на правните норми е недопустимо да се пренебрегне ограничението на чл.76 ал.3 АПК, затова че общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат обществените отношения от местно значение, съобразно нормативни актове от по-висока степен. Това прави разпоредбата от местната наредба нищожна.

Съгласно чл.185 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да се оспорват пред съд, изцяло или отделни техни разпоредби, когато са незаконосъобразни или нищожни. Това оспорване може да се осъществи от прокурора (чл.186 ал.2 от АПК), без ограничение във времето. Тези изводи се обосновават по следните съображения:

Съгласно чл.3 ал.1 ЗНА законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения, регулира съответните обществени отношения винаги по начина, избран от законодателя. В случая горепосочената разпоредба от местната наредба противоречи на:

- чл.141 ал.4 от КРБ;
- Раздел II (чл.6; чл.7) от ЗМДТ;

С разпоредбата на чл.41 от местната наредба общинският съвет е въвел изискване за заплащане на „такса“ за случаи, които, първо, не са сред изброените в Раздел II от ЗМДТ, и, второ, по същество не представляват услуга, за която да се изисква и заплащане на такса. След като не е извършена услуга от страна на общината, то не са сторени никакви разноси, които да се обезвъздяват.

Както е известно, данъкът представлява публично задължение, породено от фактическата и правна власт, която правният субект има върху обекта на облагане. Или, данъкът е дължим само и единствено по силата на правната връзка между лицето и конкретния обект /недвижим имот, МПС и други подобни/. От своя страна, таксата представлява възмездна форма на потребление на публична услуга, на услуга в общ интерес. В своята практика Конституционният съд следва разбирането, че разграничителният белег между данък и такса е елементът услуга, че основание за плащане на таксата е ползването на услуга или предизвикване на действие от държавен /естествено и общински/ орган в полза на платеща на таксата и че поначало таксата се заплаща срещу извършване на услугата /виж Решение № 9/20.06.1996 г. по конст. дело № 9/1996 г., Решение № 11/01.07.2003 г. по конст. дело № 9/2003 г., Решение № 10/26.06.2003 г. по конст. дело № 12 от 2003 г./.

Естествено, по силата на чл.141, ал.4 от Конституцията на Република България и чл.7, чл.8 и чл.9 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) местните органи на власт са способни да определят размера на таксите /в този смисъл е и т.1 от Решение № 9/21.09.2000 г. на Конституционния съд по конст. дело № 6/2000 г., според което общинските съвети не могат сами да установяват /въвеждат/ местни данъци и такси и да определят размера на местните данъци/.

Това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че конкретното разрешение на общинския съвет е законосъобразно. Необходимо е да бъде изяснен видът и съдържанието на престацията, която субектът, задължен за таксата, получава от местния орган на власт. Очевидният отговор на този въпрос е един - нищо. И това е така, защото в обсъжданата хипотеза претендирането на „такса“ е очевидна последица само от придобиване на общински имоти, части от такива или учредяване на ограничени вещни права върху общински имоти.

Казано по друг начин, единственото основание за претендиране на „такса“ в разглеждания случай е възникването на правна връзка между субекта и обекта. Това обаче, както беше вече посочено по-горе, е същностен белег на данъка, за дължимостта на който не се изисква властническият орган да стори нещо, но не и на таксата.

Законът, който определя таксите, събирани от общините, е Законът за местните данъци и такси /ЗМДТ/. В Раздел II от ЗМДТ - чл.6, ал.1, изрично са посочени местните такси, които общините събират. В чл.7, ал.1 от ЗМДТ е посочено, че местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.

Таксата, която се определя от общинските съвети, по закон винаги е обвързана с предоставена услуга, което е видно от хипотезите, съдържащи се в разпоредбите на чл.6 и чл.7 от ЗМДТ. Основанието да се изисква плащане на такса е предоставяне на услуга от страна на общината. В чл.6 и чл.7 от ЗМДТ са очертани случаите, в които общините, с оглед осъществяване на своята бюджетна политика, при спазване на принципа на децентрализирана самостоятелност, могат да събират местни такси при предоставяне на съответна услуга. Рамката на предоставените услуги от общините и, съответно таксите, обвързани с тях, е законово определена и общините нямат правомощия да въвеждат такси, които не са установени със закона, в случая със ЗМДТ.

От изложеното по-горе е видно, че с нормата от местната наредба се изисква плащане без основание, т.е. без оказване на услуга от местния орган на власт. А, както вече беше посочено по-горе, известен е кръгът от такси, които общината може да събира съобразно чл.6, ал.1 от ЗМДТ. Известно е и това, че съобразно чл.7, ал.1 от Закона за местните данъци и такси местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и

административни разходи по предоставяне на услугата. Известни са също така и принципите, посочени в чл.8, ал.1 от Закона за местните данъци и такси, съобразно първия от които общинският съвет определя размера на таксите с оглед възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата.

Съгласно чл.127 т.5 от КРБ, чл.145 ал.5 от ЗСВ, прокуратурата следи за спазване на законността като протестира и иска отмяна на незаконосъобразни актове. В случая горесцитираната разпоредба от Наредба за условията и реда за записване, отписване и преместване на деца в общинските детски градини на територията на Община САНДАНСКИ.

На основание чл. 16 от АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес и може да предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, като правата си упражнява съобразно правилата, установени за страните по делото. Прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт и да го оспори изцяло или отделни негови разпоредби съгласно чл.186 ал.2 от АПК

С оглед на така действащите разпоредби, за прокуратурата се обосновава правен интерес, предвид специално предоставените ѝ от закона функции и правомощия, да иска от Административен съд Благоевград да обяви нищожността на разпоредби от подзаконов нормативен акт предвидени в чл.41 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община САНДАНСКИ.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2, във вр. с чл.193, ал.1 и вр. с чл. 186, ал.2 АПК и чл.16 от АПК

П Р О Т Е С Т И Р А М :

Отделни разпоредби на подзаконов нормативен акт предвидени в чл.41 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община САНДАНСКИ, като незаконосъобразни - нищожни поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона

и правя следното:

П Р Е Д Л О Ж Е Н И Е :

Да обявите нищожността и отмените разпоредбата по чл.41 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община САНДАНСКИ.

И С К А Н Е :

Да ни бъдат присъдени сторените разноски

СТРАНИ ЗА ПРИЗОВАВАНЕ:

1. Окръжна прокуратура Благоевград
2. Общински съвет САНДАНСКИ

ПРИЛОЖЕНИЕ:

- ТЕКСТ на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги заверен с подпис на Председателя на Общински съвет САНДАНСКИ

- Препис-извлечение на Решение №48 от 12.03.2008г. и Решение №124/24.08.2008г., Решение №165/18.11.2008г., Решение №4/22.01.2009г., Решение №96/30.04.2009г., Решение №123/30.06.2009г., Решение №187/22.10.2009г., Решение №240/18.12.2009г., Решение №8/20.01.2010г., Решение №9/20.01.2010г., Решение №58/29.04.2010г., Решение №121/24.06.2010г., Решение №206/21.10.2010г., Решение №254/28.12.2010г., Решение №32/17.02.2011г., Решение №53/24.03.2011г., Решение №56/20.02.2012г., Решение №57/20.02.2012г., Решение №221/27.07.2012г., Решение №226/25.07.2012г., Решение №368/29.11.2012г., Решение №85/28.03.2013г., Решение №177/30.05.2013г., Решение №413/19.12.2013г., Решение №270/25.09.2014г., Решение №322/27.11.2014г., Решение №43/12.02.2015г., Решение №184/21.04.2016г., Решение №380/24.11.2016г., Решение №133/27.04.2017г. на Общински съвет САНДАНСКИ.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ ИСКАНИЯ:

на основание чл.196 вр. чл.152 ал.2 от АПК следва Общински съвет САНДАНСКИ да окомплектова и изпрати цялата преписка включваща процедурите предвидени в ЗНА по приемането, допълнението и изменението на подзаконовия нормативен акт (включително проект, обсъждане на проекта, заедно с доказателства за оповестяване, представени становища, предложения и възражения и др.)

ПРОКУРОР:

(К. ПРЕЩЕЛКОВ)

